

Beleidsregel van de Stichting Nationale en Internationale Wegvervoer Organisatie (NIWO) inzake toepassing van de Wet wegvervoer goederen en verordening 1071/2009/EG ten aanzien van vergunningverlening (Beleidsregel vergunningverlening van de NIWO)

17 september 2015

De NIWO bepaalt,

gelet op verordening 1071/2009/EG, artikel 2.8 Wet wegvervoer goederen (WWG), de Regeling wegvervoer goederen en artikel 4:81 Algemene wet bestuursrecht het navolgende:

HOOFDSTUK 1 VIER EISEN MET BETREKKING TOT EEN AANVRAAG VOOR VERLENING OF VERLENGING VAN DE COMMUNAUTAIRE VERGUNNING

Artikel 1 Eisen aanvraag

Bij een aanvraag voor verlening of verlenging van de communautaire vergunning stelt de NIWO ingevolge artikel 3 van verordening 1071/2009/EG juncto artikel 2.8 WWG vast of door de aanvrager wordt voldaan aan de eisen van:

- a. werkelijke en duurzame vestiging;
- b. betrouwbaarheid;
- c. financiële draagkracht;
- d. vakbekwaamheid.

Artikel 2 Werkelijke en duurzame vestiging (reële vestiging)

1. De onderneming moet kunnen beschikken over een reële vestiging in Nederland. Een reële vestiging houdt in dat er sprake is van een werkelijke en duurzame vestiging. Dit is in ieder geval een vestiging met ruimte(n) waarin de documenten inzake de hoofdactiviteiten worden bewaard, met name de boekhoudkundige bescheiden, documenten inzake personeelsbeleid en gegevens over de rij- en rusttijden.
2. Er wordt een onderzoek verricht naar de reële vestiging wanneer er twijfel bestaat bij een aanvraag voor verlening of verlenging van de communautaire vergunning of nadien. Dit onderzoek kan zowel schriftelijk als ter plaatse worden ingesteld. Ter beoordeling van de reële vestiging kan de NIWO bewijsstukken van de vervoerder verlangen. De NIWO bekijkt de bewijsstukken in onderlinge samenhang.
3. Zodra de vergunning is verleend of verlengd en gewaarmerkte afschriften worden aangevraagd dienen er één of meer vrachtauto's ter beschikking van de onderneming te staan, hetzij in volle eigendom, hetzij uit hoofde van een huurkoopovereenkomst of een huur- of lease-overeenkomst. De Rijksdienst voor het Wegverkeer moet een kenteken hebben afgegeven voor deze vrachtauto's. Indien het buitenlands gekentekende voertuigen betreft die worden gehuurd of geleased en die deelnemen aan het internationaal verkeer, moet voor deze vrachtauto's een bewijs van de registratie door het daartoe bevoegde gezag in het buitenland zijn afgegeven.
4. De NIWO kan vragen om bewijs dat de vrachtauto's ter beschikking van de onderneming staan. In ieder geval zullen bewijsstukken worden opgevraagd:
 - a. indien er sprake is van aanwijzingen van fraude;
 - b. bij substantiële uitbreiding van het wagenpark.
5. Indien de NIWO vaststelt dat niet langer aan de eis van reële vestiging wordt voldaan, kan op verzoek van de aanvrager een maximale termijn van zes maanden worden verleend om aan te tonen dat er sprake is van een reële vestiging.
6. De in lid 5 bedoelde termijn vangt aan met ingang van de dag na die waarop de NIWO heeft vastgesteld dat niet langer aan de eis van reële vestiging wordt voldaan.
7. Indien de in lid 5 bedoelde termijn wordt verleend en de communautaire vergunning expireert

binnen deze periode, wordt de communautaire vergunning geacht te zijn verlengd voor die termijn en stelt de NIWO de aanvrager in het bezit van gewaarmerkte, tijdelijke afschriften.

Artikel 3 Betrouwbaarheid

1. De onderneming en de vervoersmanager moeten voldoen aan de eis van betrouwbaarheid.
2. De betrouwbaarheid van natuurlijke personen en rechtspersonen wordt aangetoond met een Verklaring Omtrent het Gedrag voor de functie van wegvervoerondernemer goederenvervoer niet ouder dan twee maanden gerekend vanaf de datum van de aanvraag voor verlening of verlenging van de communautaire vergunning. Voor natuurlijke personen wordt een Verklaring Omtrent het Gedrag voor natuurlijke personen overgelegd. Voor rechtspersonen wordt een Verklaring Omtrent het Gedrag voor rechtspersonen overgelegd. 3. De NIWO kan tussentijds de overlegging van een Verklaring Omtrent het Gedrag opvragen, indien daartoe aanleiding is. Daarvan zal in ieder geval sprake zijn indien de inbreng van de vakbekwaamheid wijzigt dan wel de samenstelling van de directie of het bestuur.
3. De NIWO kan tussentijds de overlegging van een Verklaring Omtrent het Gedrag opvragen, indien daartoe aanleiding is. Daarvan zal in ieder geval sprake zijn indien de inbreng van de vakbekwaamheid wijzigt dan wel de samenstelling van de directie of het bestuur.
4. Indien de NIWO vaststelt dat de onderneming niet meer voldoet aan de eis van betrouwbaarheid, kan er op verzoek van de aanvrager een maximale termijn van zes maanden worden verleend om aan de eis van betrouwbaarheid te voldoen. De termijn van zes maanden kan met drie maanden worden verlengd bij overlijden of lichamelijke ongeschiktheid. Hiertoe dient een afschrift van de overlijdensakte of een medische verklaring te worden overgelegd.
5. De in lid 4 bedoelde termijn vangt aan met ingang van de dag na die waarop de NIWO heeft vastgesteld dat niet langer aan de eis van betrouwbaarheid wordt voldaan.
6. Indien de in lid 4 bedoelde termijn wordt verleend en de communautaire vergunning expireert binnen deze periode, wordt de communautaire vergunning geacht te zijn verlengd voor die termijn en stelt de NIWO de aanvrager in het bezit van gewaarmerkte, tijdelijke afschriften.
7. In afwijking van de vorige leden heeft de NIWO de bevoegdheid om de vervoerder of de vervoersmanager onbetrouwbaar te verklaren, indien er jegens de vervoersmanager of de vervoersonderneming een onherroepelijke veroordeling of sanctie wegens een van de zeer ernstige inbreuken van de communautaire wetgeving als bedoeld in bijlage IV van de verordening 1071/2009/EG is opgelegd.

Artikel 4 Financiële draagkracht

1. De vervoerder dient ter voldoening aan de eis van financiële draagkracht te beschikken over kapitaal en reserves van € 9.000,- wanneer slechts één vrachtauto wordt gebruikt en € 5.000,- voor iedere volgende vrachtauto.
2. Bij een aanvraag voor verlening en verlenging van de communautaire vergunning wordt als kapitaal en reserves aangemerkt het beschikbaar risicodragend vermogen, bestaande uit het eigen vermogen eventueel aangevuld met een achtergestelde lening of een bankgarantie.
3. De vervoerder toont zijn financiële draagkracht aan door overlegging van een (openings)balans, een tussentijdse balans of de jaarcijfers, voorzien van een vermogensopstelling indien het eigen vermogen onvoldoende is.
4. De in het derde lid bedoelde financiële stukken dienen voorzien te zijn van een verklaring, inhoudende dat de waardering van het beschikbare risicodragend vermogen is geschied volgens normen die in het maatschappelijk verkeer als aanvaardbaar worden beschouwd en dat dit vermogen voldoet aan de in lid 1 gestelde eisen.
5. De NIWO kan ter onderbouwing van de in lid 4 bedoelde verklaring achterliggende stukken eisen.
6. De NIWO zal in geval er sprake is van een achtergestelde lening de overlegging van een afschrift van de achterliggende leningsovereenkomst tot achterstelling eisen. In deze leningsovereenkomst dienen in ieder geval de volgende elementen te zijn opgenomen:
 - a. NAW-gegevens van de geldnemer en de geldgever;
 - b. bedrag waarover de geldlening is aangegaan;

- c. wijze van (eventueel vervroegde) aflossing;
 - d. rentevergoeding;
 - e. termijn waarvoor de lening is aangegaan;
 - f. achterstelling van de geldlening ten aanzien van alle bestaande en toekomstige crediteuren.
7. De in lid 4 bedoelde verklaring kan worden afgegeven door een accountant of deskundige aangesloten bij:
 - a. Nederlandse Beroepsorganisatie van Accountants (NBA),
 - b. Nederlandse Orde van Administratie- en Belastingdeskundigen (NOAB), of
 - c. Register Belastingadviseurs (waartoe het College Belastingadviseurs en de Nederlandse Federatie Belastingadviseurs behoren).
8. De NIWO kan gedurende de looptijd van de communautaire vergunning op elk door de NIWO te bepalen moment van een vervoerder verlangen zijn financiële draagkracht aan te tonen.
9. De vervoerder zal zijn financiële draagkracht opnieuw moeten aantonen indien:
 - a. sprake is van een substantiële uitbreiding van het aantal vergunningbewijzen ten opzichte van het reeds in bezit zijnde aantal vergunningbewijzen;
 - b. een onderzoek van de NIWO of een onderzoek van de Inspectie Leefomgeving en Transport van het Ministerie van Infrastructuur en Milieu daartoe aanleiding geeft.
10. Indien de NIWO vaststelt dat niet langer aan de eis van financiële draagkracht wordt voldaan, kan op verzoek van de aanvrager een maximale termijn van zes maanden worden verleend om wederom te voldoen aan de eis van financiële draagkracht, mits de vervoerder aan de hand van bewijsstukken (waaronder in ieder geval een financiële prognose opgesteld door een accountant) voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat hij binnen deze termijn voldoet aan de eis van financiële draagkracht.
11. De in lid 10 bedoelde termijn vangt aan met ingang van de dag na die waarop de NIWO heeft vastgesteld dat niet langer aan de eis van financiële draagkracht wordt voldaan.
12. Indien de in lid 10 bedoelde termijn wordt verleend en de communautaire vergunning expireert binnen deze periode, wordt de communautaire vergunning geacht te zijn verlengd voor die termijn en stelt de NIWO de aanvrager in het bezit van gewaarmerkte, tijdelijke afschriften.

Artikel 5 Vakbekwaamheid

1. De vakbekwaamheid wordt ingebracht door een persoon, de vervoersmanager, die de vereiste kennis bezit. Dit wordt aangetoond door overlegging van een erkend vakdiploma.
2. Een interne vervoersmanager moet:
 - a. een woonplaats in de Europese Unie hebben;
 - b. de daadwerkelijke en permanente leiding geven aan de vervoersactiviteiten van de onderneming;
 - c. een reële band met de onderneming hebben (bijvoorbeeld als werknemer, directeur, eigenaar).
3. Een interne vervoersmanager mag in de hoedanigheid van vervoersmanager leiding geven aan: één vervoersonderneming of één holding met een onbeperkt aantal vrachtauto's.
4. De onder lid 3 bedoelde vervoersmanager mag daarenboven in de hoedanigheid van interne of externe vervoersmanager bij maximaal drie andere vervoersondernemingen zijn vakbekwaamheid inbrengen zolang het wagenpark van de vervoersondernemingen bij elkaar niet meer bedraagt dan vijftig vrachtauto's.
5. Een externe vervoersmanager:
 - a. moet een woonplaats in de Europese Unie hebben;
 - b. moet daadwerkelijk en permanent leiding geven aan de vervoersactiviteiten van de onderneming;
 - c. moet op grond van een contract werkzaam zijn waarin in ieder geval diens verantwoordelijkheden als vervoersmanager worden bepaald en de taken worden omschreven die die persoon moet uitvoeren. De in het contract omschreven taken bestaan met name uit het beheren van het voertuigonderhoud, de controle van de vervoerscontracten en vervoersdocumenten, de basisboekhouding, de toewijzing van ladingen of diensten aan de bestuurders en vrachtauto's en controle van de veiligheidsprocedures;
 - d. kan in de hoedanigheid van vervoersmanager, geen beheerder van vervoersactiviteiten zijn van

- meer dan vier verschillende vervoersondernemingen met een totaal wagenpark van maximaal vijftig vrachtauto's;
- e. kan niet tevens werkzaam zijn bij de opdrachtgever van de onderneming waarbij hij de vakbekwaamheid inbrengt.
6. De NIWO beoordeelt de externe vervoersmanager in ieder geval aan de hand van bewijsstukken met betrekking tot:
 - a. managementovereenkomst, waarin in ieder geval diens verantwoordelijkheden als vervoersmanager worden bepaald en de taken worden omschreven die deze persoon daadwerkelijk en op permanente wijze moet uitvoeren, zoals omschreven in lid 5;
 - b. redelijke beloning, waarbij wordt aangesloten bij de relevante functieklassen uit de CAO;
 - c. het aantal uren dat de vervoersmanager gemiddeld per week beschikbaar is voor de onderneming;
 - d. een in het Handelsregister ingeschreven volmacht ten aanzien van de in lid 5 onder c bedoelde vervoersactiviteiten.
 7. Indien de NIWO vaststelt dat niet langer aan de eis van vakbekwaamheid wordt voldaan, kan op verzoek van de aanvrager een maximale termijn van zes maanden worden verleend om een nieuwe vervoersmanager aan te trekken. De termijn van zes maanden kan met drie maanden worden verlengd bij overlijden of lichamelijke ongeschiktheid van de vervoersmanager. Hiertoe dient een afschrift van de overlijdensakte of een medische verklaring te worden overgelegd.
 8. De in lid 7 bedoelde termijn vangt aan met ingang van de dag na die waarop de NIWO heeft vastgesteld dat niet langer aan de eis van vakbekwaamheid wordt voldaan.
 9. Indien de in lid 7 bedoelde termijn wordt verleend en de communautaire vergunning expireert binnen deze periode, wordt de communautaire vergunning geacht te zijn verlengd voor die termijn en stelt de NIWO de aanvrager in het bezit van gewaarmerkte, tijdelijke afschriften.

Artikel 6 Vrijstelling van de eis van vakbekwaamheid

1. Indien als gevolg van overlijden of lichamelijke of wettelijke onbekwaamheid van de vervoersmanager niet meer wordt voldaan aan de eis van vakbekwaamheid, zal de NIWO in individuele gevallen op een daartoe strekkende aanvraag ten behoeve van een voortzetting van de onderneming, een persoon vrijstellen van het afleggen van het examen van vakbekwaamheid.
2. Dit verzoek kan uitsluitend worden gedaan door de persoon die:
 - a. aantoonst dat hij voor een periode van tien jaar voorafgaand aan 4 december 2009 in de desbetreffende onderneming een leidinggevende functie heeft bekleed, en
 - b. die onderneming in die periode de beschikking heeft gehad over de communautaire vergunning.
3. Deze vrijstelling geldt uitsluitend voor de onderneming waar de persoon ten tijde van de aanvraag als bedoeld in lid 1, in dienst was.

HOOFDSTUK 2 TERMIJNEN

Artikel 7

1. De in artikelen 2.5, 3.4, 4.10 en 5.7 bedoelde termijnen van onderhavige regeling kunnen door de NIWO op verzoek van de aanvrager bij een aanvraag voor verlenging van de communautaire vergunning of in bezwaar worden verleend.
2. Indien de bedoelde termijn bij een aanvraag voor verlenging van de communautaire vergunning wordt verzocht en verleend, wordt de behandeltermijn opgeschort.
3. Indien de bedoelde termijn in bezwaar wordt verzocht en verleend, wordt de beslissing op het bezwaarschrift verdaagd.

HOOFDSTUK 3 ONDERZOEK

Artikel 8 Onderzoek naar eisen

1. Bij het verlenen of verlengen van de communautaire vergunning wordt in beginsel aangenomen dat wordt gehandeld conform hetgeen bij een vergunningaanvraag is opgegeven. Indien de feiten en omstandigheden daartoe aanleiding geven wordt in beginsel uiterlijk zes maanden na

vergunningverlening een nader onderzoek ingesteld.

2. In de in lid 1 genoemde gevallen wordt een gewaarmerkt afschrift afgegeven met een geldigheidsduur van ten hoogste één jaar. Indien uit onderzoek blijkt dat in de praktijk wordt gehandeld conform hetgeen bij een vergunningaanvraag is opgegeven en aan artikel 1 wordt voldaan, wordt een nieuw gewaarmerkt afschrift verstrekt voor de resterende geldigheidsduur van de communautaire vergunning.
3. Indien uit onderzoek blijkt dat niet wordt gehandeld conform hetgeen bij een vergunningaanvraag is opgegeven, wordt de communautaire vergunning ingetrokken en dienen de communautaire vergunning en de daarbij behorende gewaarmerkte afschriften binnen één week na de inwerking-treding van de beschikking tot intrekking te worden ingeleverd bij de NIWO.
4. In het geval de onderneming op grond van artikel 3.6 WWG niet binnen één week na de inwerking-treding van de beschikking tot intrekking de communautaire vergunning en de daarbij behorende gewaarmerkte afschriften inlevert, kan de NIWO wegens overtreding van artikel 3.6 WWG een last onder dwangsom opleggen op grond van artikel 5.2 WWG en de Beleidsregel last onder dwang-som van de NIWO.

Artikel 9 Risicobedrijven

1. De NIWO beschouwt een onderneming als risicobedrijf als bedoeld in artikel 12 Verordening 1071/2009/EG indien er sprake is van:
 - a. een solvabiliteitsratio lager dan 20%; of,
 - b. een achtergestelde lening als bedoeld in artikel 4 lid 2 van onderhavige regeling.
2. Een risicobedrijf toont jaarlijks aan dat zij voldoet aan de eis van financiële draagkracht op de wijze als bedoeld in artikel 4 lid 3 van onderhavige regeling.
3. Een onderneming wordt niet langer als risicobedrijf beschouwd indien:
 - a. er sprake is van een minimale solvabiliteitsratio van 20%; of,
 - b. de achtergestelde lening is afgelost en wordt voldaan aan de eis als bedoeld in artikel 4 lid 1 van onderhavige regeling.

HOOFDSTUK 4 GEWAARMERKTE AFSCHRIFTEN

Artikel 10 Gewaarmerkte afschriften

1. Indien een aanvraag voor verlening of verlenging van de communautaire vergunning is ingewil-ligd, verstrekt de NIWO op aanvraag gewaarmerkte afschriften overeenkomstig het aantal aangetoonde vrachtauto's.
2. Bij de honorering van een verzoek als bedoeld in de artikelen 2.5, 3.4, 4.10 en 5.7 van onderhavige regeling, kunnen gewaarmerkte, tijdelijke afschriften worden verstrekt.
3. Voor de in de leden 1 en 2 genoemde afschriften is de vergoeding verschuldigd, zoals gepubli-ceerd op de website van de NIWO.

Artikel 11 Overbruggingsbewijzen

1. Bij een aanvraag als bedoeld in artikel 19 lid 1 worden op schriftelijk verzoek van en in overleg met de aanvrager overbruggingsbewijzen verstrekt gedurende de aanvraagprocedure voor een maximale duur van zes maanden. De aanvangsdatum kan hierbij niet voor de datum van de aanvraag liggen.
2. Ingeval een aanvraag voor een verlenging van de communautaire vergunning korter dan acht weken voor de expiratiedatum wordt ingediend, worden op schriftelijk verzoek van en in overleg met de aanvrager overbruggingsbewijzen verstrekt gedurende de aanvraagprocedure.
3. De in lid 2 bedoelde overbruggingsbewijzen zijn geldig vanaf de expiratiedatum van de commu-nautaire vergunning en zijn geldig voor de maximale duur van zes maanden.
4. Voor de in de leden 1 en 2 bedoelde bewijzen is de vergoeding verschuldigd zoals gepubliceerd op de website van de NIWO.

Artikel 12 Uitbreiding aantal gewaarmerkte afschriften

1. Een verzoek tot uitbreiding van het aantal gewaarmerkte afschriften moet bij de NIWO worden ingediend.
2. Indien dit verzoek binnen een jaar na inwilliging van de aanvraag om verlening of verlenging van de communautaire vergunning wordt ingediend, beoordeelt de NIWO of de onderneming over voldoende risicodragend vermogen beschikt aan de hand van de overgelegde cijfers bij de aanvraag. Mocht het risicodragend vermogen niet toereikend zijn voor het gewenste aantal gewaarmerkte afschriften, worden er actuele financiële gegevens opgevraagd.
3. Indien dit verzoek een jaar na inwilliging van de aanvraag om verlening of verlenging van de communautaire vergunning wordt ingediend, kan de NIWO actuele financiële gegevens opvragen.

Artikel 13 Vermissing gewaarmerkte afschriften

1. Bij vermissing van gewaarmerkte afschriften moet een verklaring van vermissing bij de politie worden gevraagd, waarna een afschrift van deze verklaring terstond aan de NIWO moet worden overgelegd.
2. Een vervangend gewaarmerkt afschrift wordt alleen verstrekt, als de in lid 1 bedoelde verklaring van vermissing wordt overgelegd. Voor dit afschrift is de vergoeding verschuldigd zoals gepubliceerd op de website van de NIWO.

Artikel 14 Faillissement

1. Wanneer de NIWO constateert dat een onderneming in staat van faillissement is verklaard, wordt de curator aangeschreven en meegedeeld dat de verleende communautaire vergunning wordt ingetrokken, tenzij de curator binnen een week de NIWO informeert over het tijdstip waarop de gefailleerde onderneming haar vervoersactiviteiten zal staken. Deze verklaring en het daarbij te voegen verzoek nog gebruik te mogen maken van de aan de gefailleerde onderneming verstrekte gewaarmerkte afschriften of een gedeelte daarvan dient de curator per aangetekende brief bij de NIWO in te dienen.
2. Inwilliging van dit verzoek kan voor de duur van maximaal een maand met ingang van de dag waarop het faillissement is uitgesproken. Deze termijn kan eenmalig met een maand worden verlengd na een daartoe bij de NIWO ingediend schriftelijk verzoek van de curator.
3. indien sprake is van een ingewilligd verzoek als bedoeld in lid 1 van dit artikel, behoudt de gefailleerde onderneming het aantal gewaarmerkte afschriften dat nodig is voor de voortzetting van de vervoersactiviteiten. Overige gewaarmerkte afschriften dienen per omgaande te worden ingeleverd bij de NIWO.
4. Indien de doorrijperiode van maximaal twee keer een maand is verstreken, wordt de communautaire vergunning van de gefailleerde onderneming ingetrokken.
5. In het geval de curator niet binnen één week na de inwerkingtreding van de beschikking tot intrekking van de vergunning en de gewaarmerkte afschriften van de gefailleerde inlevert, kan de NIWO wegens overtreding van artikel 3.6 van de WWG de curator een last onder dwangsom opleggen op grond van artikel 5.2 WWG en de Beleidsregel last onder dwangsom van de NIWO.
6. Indien een doorstart van de onderneming plaatsvindt, zal de doorstartende onderneming een nieuwe aanvraag voor verlening van de communautaire vergunning moeten indienen.

HOOFDSTUK 5 BINNENLANDSE VERGUNNING

Artikel 15

1. Ingeval van wijzigingen met betrekking tot de vakbekwaamheid en de rechtsvorm van de onderneming zal de binnenlandse vergunning van rechtswege komen te vervallen en dient er een aanvraag voor verlening van de communautaire vergunning te worden ingediend.
2. Ingeval van wijzigingen met betrekking tot de naam en het adres van de onderneming zullen de in bezit zijnde vervoersdocumenten komen te vervallen en dienen er ter vervanging nieuwe vervoersdocumenten te worden aangevraagd. Voor deze documenten is de vergoeding verschuldigd zoals gepubliceerd op de website van de NIWO.

3. De in bezit zijnde vervoersdocumenten die op grond van het eerste en het tweede lid zijn komen te vervallen dienen op grond van artikel 3.6 WWG binnen één week na het vervallen ervan te worden ingeleverd.
4. Indien de onderneming de vervoersdocumenten als bedoeld in het derde lid niet binnen één week inlevert, kan de NIWO wegens overtreding van artikel 3.6 WWG een last onder dwangsom opleggen op grond van artikel 5.2 WWG en de Beleidsregel last onder dwangsom van de NIWO.

HOOFDSTUK 6 VERVOERDER

Artikel 16 Voor rekening en risico van de vervoerder (financiële verstrengeling)

1. Een onderneming als bedoeld in artikel 2, vierde lid, van verordening 1071/2009/EG kan door de NIWO worden beschouwd als vervoerder in de zin van artikel 1.1 Wet wegvervoer goederen, indien deze onderneming aantoonbaar is dat er voor rekening en risico van de onderneming beroeps-goederenvervoer wordt verricht.
2. Om te beoordelen of er daadwerkelijk sprake is van vervoer voor rekening en risico van de onderneming onderzoekt de NIWO of er een voldoende mate van financiële verstrengeling is. Daartoe hanteert de NIWO in ieder geval de volgende richtlijnen:
 - a. Er is sprake van één of meer rijdende deelnemer(s);
 - b. De voor het vervoer bestemde vrachtauto's staan ter beschikking van de onderneming;
 - c. De winstgerechtigdheid per deelnemer is niet in overwegende mate gerelateerd aan de aan deze deelnemer toe te rekenen omzet en kosten;
 - d. De onderneming draagt in overwegende mate het arbeidsongeschiktheidsrisico van de deelnemers;
 - e. De onderneming kent een regeling waarmee eventuele knelpunten in het vervoersschema kunnen worden opgevangen;
 - f. Opdrachtgevers geven hun opdracht aan de onderneming;
 - g. Facturatie geschiedt uit naam van de onderneming;
 - h. De onderneming draagt het debiteurenrisico;
 - i. De onderneming neemt de gebruikelijke verzekeringen uit;
 - j. De deelnemer beschikt over een VAR-wuof of -dga of daarmee gelijk te stellen fiscale status.
3. Onder deelnemers als bedoeld in het tweede lid wordt in ieder geval verstaan: de vennoten van een vennootschap onder firma, de beherende en stille vennoten van een commanditaire vennootschap, de maten van een maatschap, de leden van een coöperatie, de leden van een vereniging en de bestuurders van een stichting.
4. De NIWO kan bij een vennootschap onder firma, een commanditaire vennootschap, een maatschap, een coöperatie en een stichting eisen dat er een door de NIWO opgesteld formulier verklaring gezamenlijk vervoer wordt overgelegd.

Artikel 17 Wijzigingen in het vennootschapsbestand

1. Zodra een vergunning is verleend dient een vennootschap onder firma wijzigingen in het vennootschapsbestand onverwijld aan de NIWO door te geven.
2. Bij uittreden of overlijden van een vennoot blijft de NIWO de vennootschap onder firma als vervoerder in de zin van artikel 1.1 WWG aanmerken, indien:
 - a. een vennootschapsakte wordt overgelegd, waarin een voortzettingsbeding is opgenomen, en
 - b. aangetoond wordt dat aan de eis van financiële draagkracht wordt voldaan.
3. Bij het ontbreken van de in lid 2 onder a bedoelde vennootschapsakte, wordt verondersteld dat de vennootschap onder firma is ontbonden. In dat geval vervalt de binnenlandse of communautaire vergunning van rechtswege.
4. Indien de vennootschap onder firma door het uittreden of overlijden van één of meer vennoten nog uit slechts één (rechts)persoon bestaat waardoor deze van rechtswege ophoudt te bestaan en de overgebleven (rechts)persoon de vervoersactiviteiten van de voormalige vennootschap onder firma wenst voort te zetten, moet een nieuwe aanvraag voor verlening van de communautaire vergunning worden ingediend.
5. Bij toetreding van een vennoot tot de vennootschap onder firma moet een nieuwe verklaring omtrent het gedrag voor rechtspersonen, als bedoeld in artikel 3 tweede lid van onderhavige regeling, worden overgelegd.

HOOFDSTUK 7 BEZWAAR EN BEROEP

Artikel 18

1. In afwijking van artikel 6:16 Awb, schorst het bezwaar de werking van het besluit waartegen het is gericht gedurende de bezwaartermijn als bedoeld in artikel 6:7 Awb.
2. Ingeval het bezwaar ontvankelijk is, wordt schorsende werking verleend gedurende de bezwaarprocedure.
3. In afwijking van lid 2 wordt de werking van het besluit waartegen een bezwaar is ingediend niet geschorst indien er feiten en omstandigheden zijn die erop wijzen of redelijkerwijze doen vermoeden dat de verleende communautaire vergunning mede zal worden gebruikt om uit gepleegde strafbare feiten verkregen of te verkrijgen, op geld waardeerbare voordelen te benutten, of strafbare feiten te plegen.

HOOFDSTUK 8 OVERIGE BEPALINGEN

Artikel 19 Nieuwe aanvragen in verband met bijzondere gevallen

1. Ingeval een aanvraag voor verlenging van de communautaire vergunning na de expiratedatum van de communautaire vergunning bij de NIWO wordt ingediend, wordt deze aanvraag als een nieuwe aanvraag voor de communautaire vergunning beschouwd en is hoofdstuk een van toepassing.
2. Indien sprake is van een wijziging van de rechtsvorm van de onderneming moet een nieuwe aanvraag voor verlening van de communautaire vergunning bij de NIWO worden ingediend.

Artikel 20 Inwerkingtreding

Deze beleidsregel treedt in werking met ingang van de dag na de datum van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst.

Artikel 21 Intrekking

De beleidsregel van 26 november 2014 (*Stcrt.* 2 december 2014, nr. 34671), inclusief de rectificaties van 22 januari 2015 (*Stcrt.* 22 januari 2015, 34671-n1) en 3 februari 2015 (*Stcrt.* 3 februari 2015, nr. 34671-n2), wordt ingetrokken.

Artikel 22 Citeertitel

Deze beleidsregel wordt aangehaald als: 'Beleidsregel vergunningverlening van de NIWO'.

*De Stichting Nationale en Internationale Wegvervoer Organisatie,
De voorzitter van de Raad van Beheer,
A.B. Sakkers*

*Directeur,
G.J. Olthoff*

TOELICHTING

I. Algemeen

Ten opzichte van de publicatie van de vorige beleidsregel op 26 november 2014 zijn er thans bepalingen opgenomen om na te gaan of een wegvervoeronderneming daadwerkelijk als vervoerder in de zin van artikel 1.1 van de Wet wegvervoer goederen (WWG) kan worden aangemerkt. Als vervoerder wordt ingevolge artikel 1.1 WWG aangemerkt de natuurlijke persoon, de rechtspersoon, de vennootschap zonder rechtspersoonlijkheid of de maatschap voor wiens rekening en risico het beroepsvervoer wordt verricht. In de praktijk komt het voor dat het vervoer feitelijk wordt uitgevoerd voor rekening en risico van anderen dan de vergunninghouder. Hierbij moet bijvoorbeeld worden gedacht aan een vennootschap onder firma waarbij het vervoer niet wordt verricht voor rekening en risico van de vennootschap onder firma, maar feitelijk wordt verricht voor rekening en risico van de afzonderlijke vennoten. Deze 'vennoten' rijden onder de vlag en op de vergunning van de vennootschap onder firma, terwijl zij feitelijk verkapte zelfstandigen zijn en geen of beperkte mate van financiële verstrengeling kennen. Deze afzonderlijke vennoten moeten over een eigen vergunning voor het beroepsgoederenvervoer beschikken.

Een onderneming kan derhalve slechts als vervoerder worden aangemerkt als het vervoer voor haar rekening en risico wordt verricht. Om te bepalen of het vervoer voor rekening en risico van de onderneming wordt verricht, is de mate van financiële verstrengeling van belang. In deze beleidsregel is een niet limitatief aantal richtlijnen opgenomen die in onderling verband en samenhang duidelijkheid moeten verschaffen of er een voldoende mate van financiële verstrengeling is, zodat de betrokken onderneming daadwerkelijk als vervoerder kan worden aangemerkt.

Daarnaast is in de beleidsregel opgenomen welke bewijsstukken de onderneming moet overleggen voor het aantonen dat er sprake is van een werkelijke en duurzame vestiging van de onderneming in Nederland.

Overige wijzigingen in deze beleidsregel zijn van technische aard.

Vergunningverlening

De NIWO willigt een aanvraag voor verlening of verlenging van de communautaire vergunning in als aan alle vier de eisen voor vergunningverlening wordt voldaan. Tevens wordt door de NIWO vastgesteld of er geen sprake is van een geval waarin artikel 3 Wet Bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Wet Bibob) kan worden toegepast. Daartoe is een aparte beleidsregel opgesteld (*Stcrt.* 2011, nr. 10350).

De NIWO beslist binnen acht weken na ontvangst daarvan op een aanvraag voor verlening of verlenging van de communautaire vergunning. Dit is een fatale termijn. Mocht de NIWO deze termijn overschrijden dan wordt een aanvraag geacht te zijn ingewilligd. De wettelijke behandeltermijn vangt aan nadat de verschuldigde vergoeding is ontvangen en alle stukken voor de behandeling van een aanvraag voor verlening of verlenging van de communautaire vergunning compleet zijn. De NIWO stuurt een factuur uit op de eerste werkdag na de dag dat een aanvraag voor verlening of verlenging van de communautaire vergunning is ontvangen. De NIWO stelt de aanvrager overeenkomstig artikel 4:5 Algemene Wet Bestuursrecht (AWB) in de gelegenheid binnen een redelijke termijn een incomplete aanvraag aan te vullen. De behandeltermijn wordt gedurende die termijn opgeschort. Voorts kan de behandeltermijn op grond van artikel 4:15 tweede lid onder a AWB worden opgeschort, indien de aanvrager schriftelijk met uitstel heeft ingestemd.

Bij een aanvraag voor verlening van de communautaire vergunning kan de behandeltermijn voor een redelijke termijn worden opgeschort. Bij een aanvraag voor verlenging van de communautaire vergunning kan de behandeltermijn voor maximaal zes maanden worden opgeschort.

Gedurende de behandeling van een aanvraag voor verlening van de communautaire vergunning worden geen gewaarmerkte afschriften verstrekt.

De communautaire vergunning wordt afgegeven voor de duur van vijf jaar, met ingang van de datum zoals door de NIWO vermeld in de beschikking.

De NIWO toetst iedere vijf jaar of de onderneming nog aan de eisen voor vergunningverlening voldoet. Wanneer na onderzoek bij een tussentijdse toets blijkt dat de vervoerder niet (meer) voldoet aan (één van) de eisen, zal de communautaire vergunning worden ingetrokken. De vervoerder kan ook om intrekking van de communautaire vergunning verzoeken (bijvoorbeeld bij het staken van de

vervoersactiviteiten). De NIWO zal dit verzoek honoreren en de datum van de intrekking vaststellen.

Wanneer de NIWO de communautaire vergunning intrekt, dienen de communautaire vergunning en de gewaarmerkte afschriften binnen één week na de datum van inwerkingtreding van de beschikking tot intrekking bij de NIWO te worden ingeleverd (artikel 3.6 WWG). Indien de onderneming nalaat om de communautaire vergunning en de gewaarmerkte afschriften in te leveren, zal de NIWO een last onder dwangsom opleggen. In de 'Beleidsregel NIWO inzake last onder dwangsom (Stcrt. 2009, nr. 81)' wordt nader ingegaan op de last onder dwangsom.

Bewijslast

De NIWO hanteert als uitgangspunt dat de bewijslast bij de onderneming ligt. Wanneer er mutaties optreden binnen de onderneming (zoals wijziging van de bestuurder, wijziging van de vervoersmanager, wijziging van de rechtsvorm etc.) moet de onderneming deze wijzigingen melden bij de NIWO. De NIWO zal deze wijzigingen dan doorvoeren.

Procedure voor schorsing en intrekking van vergunningen

Indien de NIWO bij een aanvraag voor verlenging van de communautaire vergunning vaststelt dat een onderneming het risico loopt niet langer te voldoen aan één of meer van de vereisten voor de uitoefening van het beroep van wegvervoerondernemer, wijst de NIWO de onderneming hier schriftelijk op. Deze situatie doet zich bijvoorbeeld voor als een onderneming een aanvraag voor verlenging van de communautaire vergunning indient en uit de bij de aanvraag gevoegde stukken blijkt dat niet aan de eis van financiële draagkracht dreigt te worden voldaan.

Indien de NIWO vaststelt dat een onderneming niet langer voldoet aan één of meer vereisten, kan de NIWO de onderneming op verzoek een maximale termijn van zes maanden geven gedurende welke de onderneming in de gelegenheid wordt gesteld alsnog aan de eis(en) te voldoen. Hier is sprake van een discretionaire bevoegdheid. In beginsel verleent de NIWO de onderneming uitstel om alsnog aan de eisen te voldoen.

Wanneer de NIWO gedurende de looptijd van de communautaire vergunning vaststelt dat niet meer wordt voldaan aan de eisen, kan er ook een termijn worden verleend. Deze termijn vangt aan met ingang van de dag na die waarop de onrechtmatige situatie is vastgesteld. De onderneming krijgt vanaf dat moment maximaal zes maanden om aan de eisen te voldoen.

Blijkt dat een onderneming heeft nagelaten de NIWO te informeren over wijzigingen in de onderneming en er niet meer wordt voldaan aan één van de eisen, dan vangt de termijn in beginsel aan met ingang van de dag na die waarop de onrechtmatige situatie is vastgesteld.

De termijn vangt bij een aanvraag voor verlenging van de communautaire vergunning in beginsel aan met ingang van de dag na die waarop de communautaire vergunning expireert. De communautaire vergunning wordt geacht te zijn verlengd voor die termijn. De NIWO stelt de aanvrager in het bezit van gewaarmerkte, tijdelijke afschriften. Indien de aanvrager niet voor het einde van deze termijn voldoet aan de vereisten, wordt de communautaire vergunning ingetrokken.

Vrachtauto's

Waar in de beleidsregel wordt gesproken over vrachtauto's, wordt aansluiting gezocht bij de definitie in artikel 1.1 WWG, nl. motorrijtuig, motorrijtuig met aanhangwagen of samenstel van motorrijtuig en oplegger, ingericht voor het vervoer van goederen.

II. Artikelsgewijs

Artikel 2 Werkelijke en duurzame vestiging (reële vestiging)

Er moet sprake zijn van een daadwerkelijke uitoefening van een economische activiteit door middel van een duurzame vestiging. Het beheer en de exploitatie van de onderneming moeten geschieden vanuit de vestiging in Nederland.

Ter beoordeling van de reële vestiging zal de NIWO bewijsstukken opvragen. In ieder geval zal een BTW-nummer moeten zijn afgegeven. Is er namelijk geen sprake van een BTW-nummer, dan mag een onderneming in het geheel geen ondernemingsactiviteiten vanuit Nederland ontplooiën en zal de NIWO tot afwijzing dan wel tot intrekking van de vergunning besluiten. Aan het opvragen van andere bewijsstukken komt de NIWO dan niet toe. Wat betreft de andere bewijsstukken kan worden gedacht

aan de volgende gegevens: inschrijving van de onderneming in het Handelsregister van de Kamer van Koophandel, aangifte van de omzetbelasting, koop- of huurovereenkomst van het pand, facturen van opdrachtgevers, boekingen van facturen en ontvangsten in de boekhouding, kopieën van verzekeringspolissen, lease-overeenkomsten van de vrachtauto's, personeelsadministratie (actueel overzicht werknemers), loonstaten van het personeel, opgaven gegevens voor de loonheffingen/loonbelastingverklaringen en arbeidscontracten, kopieën van de aangiften loonheffingen, kopieën van verklaringen van dienstbetrekking van het rijdende personeel, kopieën van verklaringen van terbeschikkingstelling van het ingehuurd en rijdende personeel, planningsoverzichten, gedownload voertuiggegevens digitale tachograaf en gegevens bestuurderskaarten, gebruikte registratiebladen (tachograafschijven) chauffeurs, gebruikte CMR's, actueel overzicht van de kentekens van het wagenpark van de onderneming, debiteuren- en crediteurenadministratie, bankbescheiden, kredietovereenkomsten en kasadministratie.

De NIWO beoordeelt aan de hand van bovenstaande gegevens, in onderling verband en samenhang, of sprake is van een reële vestiging in Nederland. De NIWO is altijd in de positie andere relevante stukken op te vragen die in de beoordeling kunnen worden meegenomen.

De NIWO verricht een onderzoek naar de reële vestiging wanneer er twijfel bestaat bij een aanvraag voor verlening of verlenging van de communautaire vergunning. Deze twijfel is er bijvoorbeeld na berichtgeving van de Inspectie Leefomgeving en Transport van het Ministerie van Infrastructuur en Milieu of bij substantiële uitbreiding van het wagenpark.

Zodra de vergunning is verleend of verlengd en gewaarmerkte afschriften worden aangevraagd dienen er vrachtauto's ter beschikking van de onderneming te staan. De NIWO kan vragen om bewijsstukken zoals een afschrift van de huurkoopovereenkomst of huur- of lease-overeenkomst, eigendomsbewijzen, kentekenbewijzen van de vrachtauto's en facturen met betrekking tot het onderhoud van de vrachtauto's.

Artikel 3 Betrouwbaarheid

De betrouwbaarheid van de vervoerder en de vervoersmanager worden aangetoond door overlegging van een niet ouder dan twee maanden zijnde VOG. De NIWO zal tussentijds een VOG opvragen indien daartoe aanleiding is, bijvoorbeeld na onderzoek(sresultaten) van de Inspectie Leefomgeving en Transport van het Ministerie van Infrastructuur en Milieu, een tip van het Openbaar Ministerie, een rechterlijke uitspraak, verschillende faillissementen en berichtgeving in de media. In de NIWO 'Beleidsregel evenredigheidstoets en sanctionering bij verlies betrouwbaarheid in het goederenvervoer over de weg' (*Stcrt.* 1 juli 2013, nr. 17858) staat op welke wijze de betrouwbaarheid van de vervoerder respectievelijk de vervoersmanager wordt beoordeeld en op welke wijze in geval van verlies van betrouwbaarheid wordt gesanctioneerd.

Artikel 4 Financiële draagkracht

De vervoerder dient gedurende de looptijd van de communautaire vergunning over een voldoende risicodragend vermogen te beschikken. De NIWO kan te allen tijde controleren of over voldoende risicodragend vermogen wordt beschikt. Onder risicodragend vermogen moet worden verstaan het eigen vermogen, eventueel aangevuld met een achtergestelde lening of een bankgarantie. Op 1 januari 2015 is er een wijziging van de Regeling wegvervoer goederen in werking getreden. Er wordt geen onderscheid meer gemaakt in wat wordt verstaan onder kapitaal en reserves bij de eerste aanvraag voor verlening en de aanvraag voor verlenging van de communautaire vergunning. Indien de vervoerder een rechtspersoon is, die op grond van titel 9 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek verplicht is om een jaarrekening op te maken, kan hij volstaan met het overleggen van zijn meest recente jaarrekening, voorzien van een accountantsverklaring, waaruit blijkt dat het beschikbare risicodragend vermogen voldoende is. Hierbij geldt dat indien een aanvraag vóór 1 oktober is ingediend, de jaarrekeningen over maximaal twee jaar voorafgaand aan het lopende jaar (jaar van indiening) mogen worden overgelegd. Indien een aanvraag ná 1 oktober van het lopende jaar wordt ingediend, mag enkel de jaarrekening over het daaraan voorafgaande jaar worden overgelegd.

De NIWO kan te allen tijde achterliggende stukken eisen ter onderbouwing van de accountantsverklaring, wanneer er bijvoorbeeld onduidelijkheden zijn met betrekking tot bepaalde posten op de balans, een achtergestelde lening, overwaarde onroerend goed etc. Dit geldt ook voor de waarde van de vrachtauto's in eigendom (aangetoond door middel van een taxatierapport).

De eenmanszaak en de v.o.f. kunnen de overwaarde van de woning bij de bepaling van het beschikbare risicodragend vermogen meewegen. Een informele kapitaalstorting kan worden betrokken bij de bepaling van het beschikbare risicodragend vermogen, indien deze wordt omgezet in agio. Een oudedagsreserve kan eveneens worden meegewogen bij de bepaling van het beschikbare risicodragend vermogen.

gend vermogen voor zover rekening wordt gehouden met een fiscale latentie (de hoogte van het percentage fiscale latentie staat in het 'Onderzoeksprotocol voor bepaling risicodragend vermogen').

Indien er een achtergestelde lening wordt verstrekt, moet deze voldoen aan de eisen die de NIWO hieraan stelt. Er dient een schriftelijke leningsovereenkomst tot achterstelling te worden overgelegd, waarin in ieder geval de volgende elementen zijn opgenomen:

1. NAW-gegevens van de geldgever en geldnemer;
2. bedrag waarvoor de lening is aangegaan;
3. de wijze van al dan niet vervroegde aflossing;
4. de rentevergoeding;
5. de termijn waarvoor de lening is aangegaan; en
6. achterstelling van de geldlening ten aanzien van alle bestaande en toekomstige crediteuren (er mag dus geen sprake zijn van een bijzondere opeisbaarheid).

Op de website van de NIWO is een voorbeeld van een overeenkomst van een achtergestelde lening beschikbaar waarin bovengenoemde elementen zijn opgenomen.

De geldnemende onderneming kan te allen tijde tussentijdse aflossingen doen. Indien de onderneming heeft aangetoond dat zij daarna over voldoende risicodragend vermogen beschikt, wordt zij niet langer als risicobedrijf beschouwd en hoeft zij niet meer jaarlijks aan te tonen dat er wordt voldaan aan de eis van financiële draagkracht.

In het geval van een bankgarantie moeten ook gegevens worden overgelegd aan de hand waarvan de NIWO inzicht krijgt in het totale risicodragend vermogen. De bankgarantie wordt afgegeven door een bankinstelling die zich borg stelt en hoofdelijk verbindt voor de in lid 1 vastgestelde bedragen.

De NIWO kan de onderneming maximaal een termijn van zes maanden verlenen om te voldoen aan de eis van financiële draagkracht. Hiertoe dient de vervoerder een onderbouwd verzoek in te dienen. Dit verzoek moet in ieder geval een financiële prognose opgesteld door een accountant of deskundige bevatten. Deze financiële prognose wordt onderbouwd door overlegging van een verlies- en winstrekening, grootboekrekening, resultatenoverzicht, taxatierapporten, overwaarde van een woning etc.

Indien de vervoerder een BBZ-lening is verleend, wordt deze lening gekwalificeerd als een zakelijke rekening. De lening moet worden meegenomen bij de bepaling van het risicodragend vermogen.

Artikel 5 Vakbekwaamheid

De verordening beoogt te bewerkstelligen dat de vervoersmanager permanent en daadwerkelijk leiding geeft aan de vervoersactiviteiten van de onderneming. In de verordening wordt een onderscheid gemaakt tussen een interne en externe vervoersmanager. Uitgangspunt van de verordening is dat de vakbekwaamheid wordt ingebracht door een interne vervoersmanager. Bij een interne vervoersmanager wordt aangenomen dat deze een reële band heeft met de onderneming en dat hij permanent en daadwerkelijk leiding geeft aan de vervoersactiviteiten.

Indien de onderneming geen interne vervoersmanager kan aantrekken, biedt de verordening de mogelijkheid dat een externe vervoersmanager de vakbekwaamheid inbrengt, mits vaststaat dat deze externe vervoersmanager permanent en daadwerkelijk betrokken is bij de vervoersactiviteiten van de onderneming. Om hier nadere invulling aan te geven, schrijft de verordening een managementovereenkomst voor waarin de taken van de externe vervoersmanager omschreven staan. Een externe vervoersmanager mag zijn vakbekwaamheid slechts inbrengen in een beperkt aantal ondernemingen (4) en ten aanzien van een beperkt aantal voertuigen (50). In de uitvoeringspraktijk is gebleken dat ondernemingen de hiervoor omschreven beperkingen die gelden voor externe vervoersmanager omzeilen door een de facto externe vervoersmanager op basis van een arbeidsovereenkomst aan te trekken zodat op papier lijkt dat hij een interne vervoersmanager is en de hiervoor beschreven beperkingen niet voor hem van toepassing zijn. Hierdoor kan de zogenaamde interne vervoersmanager in een onbeperkt aantal ondernemingen en over een onbeperkt aantal voertuigen de leiding geven ondanks dat er in de praktijk geen sprake is van een reële band tussen de onderneming en de vervoersmanager. Met het oog hierop is er een anticumulatiebepaling opgenomen.

De anticumulatiebepaling houdt in dat een interne vervoersmanager in beginsel bij één vervoersonderneming of één holding leiding mag geven aan een onbeperkt aantal vrachtauto's of tot de groep behorende werkmaatschappijen. Zodra de interne vervoersmanager daarenboven bij meer dan één vervoersonderneming zijn vakbekwaamheid als interne of externe vervoersmanager inbrengt, is hij voor die vervoersondernemingen gehouden aan de beperkingen die gelden voor de externe vervoersmanager (maximaal vier vervoersondernemingen met een totaal wagenpark van maximaal vijftig vrachtauto's).

Het komt voor dat de vervoersmanager nog elders een of meerdere functie(s) vervult, echter niet in de hoedanigheid van vervoersmanager. Aangezien er vanuit wordt gegaan dat een vervoersmanager permanent en daadwerkelijk leiding geeft, dient hij aan te tonen dat hij zijn werkzaamheden als vervoersmanager kan combineren met zijn andere functie(s).

Een externe vervoersmanager kan niet tevens werkzaam zijn als opdrachtgever van de onderneming waar hij zijn vakbekwaamheid inbrengt. Dit volgt rechtstreeks uit artikel 4 lid 2 onder d van Verordening 1071/2009/EG en is in onderhavige beleidsregel verwoord in artikel 5 lid 5 onder e.

De NIWO zal in die gevallen waarin de inbreng van de externe vervoersmanager aan twijfel onderhevig is, extra bewijsstukken opvragen. De ratio van deze bepaling is dat de verhuur van het vakdiploma onmogelijk moet worden gemaakt. De (interne en externe) vervoersmanager moet werkelijk en permanent leiding geven aan de vervoersactiviteiten van de onderneming. In artikel 5 lid 5 onder c zijn (niet limitatief) de vervoersactiviteiten zoals omschreven in Verordening 1071/2009/EG overgenomen. In het takenpakket van de externe vervoersmanager staat ook beheer van de basisboekhouding; onder basisboekhouding wordt met name de vervoersadministratie verstaan.

Het wettelijk stelsel, zo leert de jurisprudentie van het College van Beroep voor het bedrijfsleven, staat er niet aan in de weg dat bij een eenmanszaak de vakbekwaamheid wordt ingebracht door een procuratiehouder (externe vervoersmanager), mits die procuratiehouder permanent en daadwerkelijk leiding geeft aan de vervoersactiviteiten.

De vervoersmanager dient een erkend vakdiploma te overleggen. Het vakdiploma van de divisie CCV van het CBR wordt als zodanig aangemerkt. De NIWO accepteert ook als voldoende bewijs een getuigschrift dat overeenkomt met het modelgetuigschrift in bijlage III van de Verordening 1071/2009/EG en dat door de gemachtigde autoriteit of instantie is afgegeven. Bij twijfel over de echtheid van het overgelegde diploma zal door de NIWO contact worden opgenomen met de autoriteit door wie het vakdiploma is afgegeven.

Artikel 6 Vrijstelling van de eis van vakbekwaamheid

Dit artikel geeft inhoud aan de mogelijkheid om personen die continue ervaring in het managen van vervoersactiviteiten hebben en kunnen staven, vrij te stellen van het examen van vakbekwaamheid. Dit geldt echter alleen in die situaties waarin binnen een onderneming in het goederenvervoer over de weg wegens onvoorziene omstandigheden de vakbekwaamheid is komen te ontvallen.

De NIWO verlangt van personen die een beroep doen op historische vakbekwaamheid en hiertoe een verzoek indienen, bewijsstukken waaruit blijkt dat deze persoon daadwerkelijk voor een periode van tien jaar voorafgaand aan 4 december 2009 ononderbroken in de desbetreffende onderneming verantwoordelijk was voor de vervoersactiviteiten. Uitgangspunt daarbij is dat de onderneming (heeft) beschikt over de communautaire vergunning.

Artikel 7

Op verzoek van de aanvrager kan bij een aanvraag voor verlenging van de communautaire vergunning of in bezwaar een maximale termijn van zes maanden worden verleend. De termijn van zes maanden wordt aaneengesloten verleend; het is dus niet mogelijk om drie maanden uitstel bij een aanvraag voor verlenging van de communautaire vergunning te verlenen en drie maanden uitstel in bezwaar (met een totaal van maximaal zes maanden). De behandeltermijnen worden in beide gevallen opgeschort.

Artikel 8 Onderzoek naar eisen

Indien bij een aanvraag voor een verlening of verlenging van de communautaire vergunning op voorhand niet is vast te stellen of hetgeen bij de aanvraag wordt geschetst in overeenstemming is met de praktijk, geeft de NIWO de vervoerder het voordeel van de twijfel. In een dergelijk geval verleent de NIWO de communautaire vergunning en verstrekt voor een periode van een jaar vergunningbewijzen. En deelt zij mee dat er zes maanden na vergunningverlening een nader onderzoek zal plaatsvinden.

Indien uit onderzoek blijkt dat de bij de aanvraag geschetste situatie niet overeenstemt met de feitelijke situatie, wordt de communautaire vergunning ingetrokken. Op grond van artikel 3.6 van de WWG dienen (onder andere) de ingetrokken communautaire vergunning en de daarbij behorende gewaarmerkte afschriften binnen één week na de inwerkingtreding van de beschikking tot intrekking ingeleverd te worden bij de NIWO.

Indien artikel 3.6 van de WWG wordt overtreden, kan op grond van artikel 5.2 van de WWG een last onder dwangsom worden opgelegd. Naar aanleiding daarvan is de Beleidsregel last onder dwangsom

van de NIWO tot stand gekomen. In voornoemde beleidsregel wordt onder andere het verloop van de last onder dwangsomprocedure omschreven.

Artikel 9 Risicobedrijven

De solvabiliteit van een onderneming biedt inzicht in de mate waarin de onderneming aan haar verplichtingen kan voldoen en in hoeverre de onderneming afhankelijk is van schuldeisers. De solvabiliteit is dus een graadmeter voor de mate waarin de onderneming hiertoe in staat is waarbij het eigen vermogen wordt opgevat als de financiële buffer voor het opvangen van ondernemingsrisico's. In feite wordt dus beoordeeld of een onderneming in geval van liquidatie de verschaffers van het vreemd vermogen kan betalen. De solvabiliteitsratio wordt, op basis van de balansgegevens, als volgt berekend: $\text{eigen vermogen} / \text{totaal vermogen} \times 100\%$. In het algemeen wordt aangenomen dat een onderneming financieel gezond is als de solvabiliteitsratio minimaal 25% à 40% bedraagt. Dit is enigszins afhankelijk van de branche en ondernemingsvorm. Kleinere bedrijven hebben vaak een sterk schommelende solvabiliteit. Ondernemingen die sterk groeien trekken regelmatig extra extern kapitaal aan waardoor tijdelijk de solvabiliteit van zo'n onderneming enorm onder druk komt te staan. Specifiek voor de transportsector concludeerde Panteia/NEA in 2013 dat de transportsector er minder goed voor stond dan vele andere economische sectoren. De sector wordt over het algemeen als vrij risicovol gezien, aldus de onderzoekers. Op basis van de cijfers die de NIWO heeft ontvangen bij de aanvragen over het eerste half jaar 2014, kan evenwel worden geconstateerd dat de gemiddelde solvabiliteitsratio circa 25% is. Het beeld is dus enigszins wisselend. Rekening houdend met het risicoprofiel van het wegtransport, en ook met het uitgangspunt dat onnodige administratieve lasten moeten voorkomen, is er voor gekozen om alleen bedrijven met een lagere solvabiliteitsratio dan 20%, aan te merken als risicobedrijf en dus jaarlijks te controleren. Kortgezegd komt het erop neer dat een onderneming die aantoont dat de solvabiliteitsratio niet (meer) lager is dan 20%, niet meer als risicobedrijf zal worden beschouwd. De onderneming hoeft daarna niet meer jaarlijks aan te tonen dat zij voldoet aan de eis van financiële draagkracht als bedoeld in artikel 4. Dit geldt ook voor een onderneming die een achtergestelde lening heeft afgelost en aantoont ook zonder die lening te voldoen aan de eis van financiële draagkracht. Kleine ondernemingen die vrijgesteld zijn van de plicht om jaarrekeningen bij de Kamer van Koophandel te deponeren, kunnen volstaan met de overlegging van een belastingaangifte. Uit deze belastingaangifte kan op relatief eenvoudige wijze afgeleid worden wat de solvabiliteit van een onderneming is.

Een onderneming waarbij het eigen vermogen reeds voldoende is voor het aantonen van de financiële draagkracht, maar waarbij tevens sprake is van een achtergestelde lening, wordt niet als risicobedrijf beschouwd.

De NIWO is met ingang van 1 januari 2015 risicobedrijven gaan toetsen. De NIWO is voornemens de resultaten met de toepassing van de aldus bepaalde definitie van risicobedrijf na 2 jaar te evalueren.

Artikel 10 Gewaarmerkte afschriften

De NIWO verstrekt geen gewaarmerkte afschriften gedurende de behandeling van een aanvraag voor verlening van de communautaire vergunning, de onderneming is immers geen vergunninghouder. Nadat de onderneming vergunninghouder is geworden, kunnen er wel gewaarmerkte afschriften worden verstrekt.

Artikel 11 Overbruggingsbewijzen

Dit artikel maakt een onderscheid tussen een verzoek om verlenging dat voor de expiratedatum en na de expiratedatum wordt ingediend. In beide gevallen worden overbruggingsbewijzen verstrekt. Indien voor de expiratedatum een verzoek om verlenging wordt ingediend, maar waarop nog niet is beslist ten tijde van de expiratedatum, worden overbruggingsbewijzen verstrekt. Deze zijn dan geldig vanaf de expiratedatum.

Het komt ook voor dat een verzoek om verlenging na de expiratedatum wordt ingediend, bijvoorbeeld naar aanleiding van een staandehouding. In dat geval kunnen overbruggingsbewijzen worden verstrekt maar deze gaan in op het moment dat het verzoek om verlenging bij de NIWO wordt ingediend. Dit om te voorkomen dat een illegale situatie alsnog met terugwerkende kracht wordt gelegaliseerd.

Artikel 12 Uitbreiding aantal gewaarmerkte afschriften

Een onderneming dient in principe te allen tijde over een voldoende risicodragend vermogen te beschikken. Indien de onderneming binnen een jaar na vergunningverlening om extra bewijzen vraagt, terwijl bij de aanvraag dit vermogen niet is aangetoond, moeten nieuwe financiële gegevens worden overgelegd. Als na een jaar extra vergunningbewijzen worden aangevraagd, hoeven in

beginsel geen nieuwe financiële gegevens te worden overgelegd om de administratieve lasten voor de onderneming zoveel als mogelijk te beperken.

Indien de NIWO redenen heeft om aan te nemen dat de onderneming bij uitbreiding van het aantal vergunningbewijzen een jaar heeft gewacht teneinde haar risicodragend vermogen niet te hoeven aan te tonen, zal de NIWO alsnog om financiële gegevens vragen.

Artikel 13 Vermissing gewaarmerkte afschriften

Wanneer een verklaring van vermissing niet wordt afgegeven, kan de vervoerder in bijzondere gevallen een door de NIWO opgesteld formulier naar waarheid ingevuld overleggen.

Artikel 14 Faillissement

Dit artikel moet worden gezien als een uitwerking van artikel 2.8, derde lid van de WWG. Uitgangspunt is dat een gefailleerde onderneming niet meer gemachtigd is tot het verrichten van beroepsgoederenvervoer. Indien een onderneming in staat van faillissement is verklaard, kan de NIWO toestaan dat de gefailleerde transportonderneming gedurende een termijn van maximaal een maand met een eenmalige verlengingsoptie van nog een maand, nog gebruik maakt van de aan die gefailleerde onderneming verleende communautaire vergunning en gewaarmerkte afschriften voor de tijdelijke voortzetting van de vervoersactiviteiten. Deze activiteiten houden verband met een ordentelijke afwikkeling van de opdrachten die de gefailleerde onderneming mogelijk nog heeft, dan wel om een succesvolle doorstart te faciliteren. De curator moet het verzoek hiertoe binnen een week per aangetekende post bij de NIWO indienen. Indien de curator niet of niet tijdig reageert op de brief van de NIWO, trekt de NIWO de communautaire vergunning in. De doorstartende onderneming mag nimmer gebruik maken van de gewaarmerkte afschriften van de gefailleerde onderneming. De NIWO ziet strikt toe op de inlevering van de communautaire vergunning en de gewaarmerkte afschriften.

Nadat de NIWO bekend is geworden met het faillissement, schrijft zij de curator binnen 24 uur aan. In de desbetreffende brief zal de curator een aantal opties worden voorgelegd. De curator heeft vervolgens een week om, per aangetekende brief, de NIWO te berichten dat: 1. De communautaire vergunning kan worden ingetrokken en hij er zorg voor zal dragen dat de communautaire vergunning en de gewaarmerkte afschriften zullen worden ingeleverd, ofwel 2. hij langer wenst te beschikken (maximaal twee maal een maand) over de aan de gefailleerde onderneming verleende communautaire vergunning en de gewaarmerkte afschriften.

Daarnaast zal in voormelde brief de curator worden gewezen op de plicht om, op grond van artikel 3.6 van de WWG, (onder andere) de ingetrokken communautaire vergunning en de daarbij behorende gewaarmerkte afschriften binnen één week na de inwerkingtreding van de beschikking tot intrekking in te leveren bij de NIWO. De curator is, in zijn hoedanigheid van curator (qualitate qua), vanaf het moment van faillietverklaring verantwoordelijk voor de uit de WWG voortvloeiende verplichtingen van de gefailleerde onderneming.

Indien de curator q.q. nalatig is en daarmee artikel 3.6 van de WWG overtreedt, wordt hij als de overtredende vervoerder aangemerkt en kan een last onder dwangsom aan hem worden opgelegd op grond van artikel 5.2 van de WWG en de Beleidsregel last onder dwangsom van de NIWO. In voornoemde beleidsregel wordt onder andere het verloop van de last onder dwangsomprocedure omschreven.

Artikel 15

Op grond van artikel 7.1, vierde lid van de WWG komt de binnenlandse vergunning, en daarmee het binnenlandse vergunninghouderschap, te vervallen indien zich een wijziging voordoet die betrekking heeft op de vakbekwaamheid en de rechtsvorm van de onderneming. Dit heeft tot gevolg dat een nieuwe aanvraag moet worden ingediend voor verlening van de communautaire vergunning.

Onder vervoersdocumenten wordt verstaan de vervallen of ingetrokken communautaire vergunning, vergunning als bedoeld in artikel 7.1 WWG of bestuurdersattest, alsmede de bijbehorende gewaarmerkte afschriften, CEMT-vergunning, ritmachtiging en overbruggingsbewijzen.

In het geval er wijzigingen optreden die betrekking hebben op de naam en het adres van de onderneming zullen de in bezit zijnde vervoersdocumenten (die bijvoorbeeld nog de 'oude' naam vermelden) komen te vervallen en derhalve moeten worden vervangen door nieuwe vervoersdocumenten die de juiste naam en het juiste adres vermelden. Voor deze nieuwe vervoersdocumenten is de vergoeding verschuldigd zoals gepubliceerd is op de website van de NIWO.

Op grond van artikel 3.6 van de WWG dienen de vervallen of ingetrokken communautaire vergunning, binnenlandse vergunning of het bestuurdersattest, alsmede de bijbehorende gewaarmerkte afschriften, CEMT-vergunning, ritmachtiging en overbruggingsbewijzen binnen één week na de vervaldatum of na inwerkingtreding van de beschikking tot intrekking bij de NIWO te worden ingeleverd. Er dient onderscheid gemaakt te worden tussen de vergunning (en dus het vergunninghouderschap)

en de vervoersdocumenten. Artikel 3.6 van de WWG ziet expliciet op het inleveren van vervallen of ingetrokken vervoersdocumenten, de documenten die de vergunninghouder nodig heeft om aan te tonen dat hij de vergunninghouder is. Voornoemd artikel omschrijft dus de rechtsplicht om vervallen vervoersdocumenten binnen één week na het vervallen ervan te retourneren aan de NIWO.

Indien sprake is van overtreding van artikel 3.6 van de WWG, kan de NIWO een last onder dwangsom opleggen op grond van artikel 5.2 van de WWG. Naar aanleiding daarvan is de Beleidsregel last onder dwangsom van de NIWO tot stand gekomen.

Omdat artikel 3.6 van de WWG betrekking heeft op vervoersdocumenten, strekt de bevoegdheid tot het opleggen van een last onder dwangsom ook uit tot de (vervallen) vervoersdocumenten die niet meer de juiste naam en vestigingsplaats vermelden en dus geen juiste weergave meer geven van de vergunninghouder. De bevoegdheid tot oplegging van de last onder dwangsom kan derhalve ook worden toegepast op de vergunninghouder die nog steeds in het bezit is van de vervallen vervoersdocumenten. Immers, de vergunninghouder heeft de nieuwe vervoersdocumenten met vermelding van de juiste tenaamstelling en vestigingsplaats al toegestuurd gekregen van de NIWO en kan daarmee aantonen dat hij nog vergunninghouder is.

Artikel 16 Voor rekening en risico van de vervoerder (financiële verstrengeling)

Artikel 16, eerste lid

Onder vervoerder wordt blijkens artikel 1.1 WWG verstaan de natuurlijke persoon, de rechtspersoon, de vennootschap zonder rechtspersoonlijkheid of de maatschap voor wiens rekening en risico het beroepsvervoer wordt verricht. Gelet op de toepasselijke wet- en regelgeving kan een vergunning alleen worden verleend indien sprake is van een vervoerder. Een onderneming kwalificeert zich als vervoerder indien sprake is van een zodanige mate van financiële verstrengeling dat een onderneming kan worden aangemerkt als vervoerder in bovenbedoelde zin. Daarvan is sprake als de onderneming een zodanige mate van financiële verstrengeling kent dat de bedrijfsactiviteiten plaatsvinden voor rekening en risico van de onderneming en dat dit gedurende de vergunningverlening ook zo blijft. Indien geen sprake is van een vervoerder kan de NIWO een aanvraag voor de communautaire vergunning afwijzen of de communautaire vergunning intrekken.

Artikel 16, tweede lid

In artikel 16, tweede lid zijn richtlijnen opgenomen aan de hand waarvan de NIWO beoordeelt of de bedrijfsactiviteiten binnen een onderneming voor rekening en risico van de onderneming komen, en dus kan gesproken worden van een financiële verstrengeling. Deze richtlijnen zijn niet limitatief opgesomd. Evenmin is de NIWO altijd gehouden tot een voldoende mate van financiële verstrengeling te concluderen als toepassing van al deze richtlijnen daarop wijst. Denkbaar is immers dat de onderneming zich in het licht van deze richtlijnen zou kwalificeren als vervoerder, terwijl er andere omstandigheden zijn die de conclusie rechtvaardigen dat toch sprake is van een onvoldoende mate van financiële verstrengeling. De NIWO zal derhalve de richtlijnen in onderling verband en samenhang bekijken en beoordelen of de onderneming kan worden aangemerkt als vervoerder in de zin van artikel 1.1 WWG. De NIWO zal haar beleid op dit punt aan de hand van bij de toepassing ervan opgedane ervaringen van tijd tot tijd herijken.

Artikel 16, tweede lid, onder a

Als eerste richtlijn wordt gekeken naar het aantal rijdende deelnemers. In geval van bijvoorbeeld een v.o.f. kijkt de NIWO of er sprake is van vennoten die ieder hun eigen bedrijf in de vennootschap brengen en waarvan, vanwege het ontbreken van een financiële verstrengeling tussen de vennoten, geoordeeld kan worden dat die in feite ook ieder zelf als vervoerder kunnen worden aangemerkt. In het geval van slechts één rijdende vennoot zal er eerder een financiële verstrengeling kunnen worden aangenomen en zal minder betekenis toekomen aan de overige richtlijnen. In casu is de v.o.f. afhankelijk van de opbrengsten van deze rijdende vennoot, terwijl alle deelnemers (vennoten) hoofdelijk aansprakelijk zijn.

Artikel 16, tweede lid, onder b

Een onderneming dient, zodra de vergunning is verleend, over één of meer voertuigen te beschikken, hetzij in volle eigendom, hetzij uit hoofde van bijvoorbeeld een huurkoopovereenkomst, of een huur- of leasingovereenkomst. De NIWO bekijkt daarom of de voertuigen ter beschikking staan van de onderneming of van de daarin samenwerkende deelnemers.

Artikel 16, tweede lid, onder c

Verder bekijkt de NIWO hoe de winstgerechtigdheid is geregeld. Hierbij speelt de vraag of bijvoorbeeld de gerealiseerde omzet en kosten (vast en variabel) door de onderneming per deelnemer worden geadmistreerd op basis waarvan per deelnemer het gerealiseerde resultaat wordt vastgesteld en toegekend, of dat de winstgerechtigdheid per deelnemer niet in overwegende mate wordt gerelateerd aan de aan deze deelnemer toe te rekenen omzet en kosten. De laatste situatie wijst er meer op dat de omzet en kosten gelijk worden verdeeld en er dus sprake is van een financiële verstrengeling.

Artikel 16, tweede lid, onder d, e en h

Daarnaast kijkt de NIWO bij wie de risico's liggen. Het gaat hierbij om bepalende en kenmerkende ondernemersrisico's die niet kunnen worden verlegd naar de individuele deelnemers. Hierbij moet worden gedacht aan het arbeidsongeschiktheidsrisico, waaronder mede begrepen het inkomensrisico gedurende de periode van het eigen risico onder de AO-polis. Verder kan worden gedacht aan de risico's in geval van eventuele knelpunten in het vervoersschema, ontstaan als gevolg van ziekte of anderszins. De NIWO kijkt of de onderneming hiervoor, al dan niet door daarvoor personeel in dienst te hebben, een regeling heeft getroffen of dat dit risico feitelijk bij de individuele deelnemer(s) is gelegd. Daarnaast wordt gekeken of het debiteurenrisico bij de onderneming ligt of bij de afzonderlijke deelnemer.

Artikel 16, tweede lid, onder f, g en i

Verder bekijkt de NIWO of opdrachtgevers hun opdracht aan de onderneming verstreken of rechtstreeks aan de deelnemer(s), of de facturatie uit naam van de onderneming geschiedt of op naam van de individuele deelnemer(s) en of de onderneming de verzekerde is; met andere woorden: of de gebruikelijke verzekeringen worden uitgenomen door de onderneming.

Artikel 16, tweede lid, onder j

Ook kijkt de NIWO of de deelnemer beschikt over een VAR-wuo of -dga of een daarmee gelijk te stellen fiscale status, waardoor bijvoorbeeld bij de deelnemer recht bestaat op zelfstandigenaftrek of soortgelijke fiscale fiscaliteiten.

Indien gekozen is voor een vennootschap onder firma als rechtsvorm vloeit hier een zekere financiële verstrengeling uit voort, te weten de hoofdelijke aansprakelijkheid van ieder der vennoten voor de schulden van de v.o.f. (artikel 18 Wetboek van Koophandel), welke aansprakelijkheid de vennoten niet kunnen uitsluiten in het vennootschapscontract. Dit neemt niet weg dat de NIWO bekijkt of hier feitelijk sprake van is of dat deze hoofdelijkheid per opdracht wordt weggecontracteerd.

Artikel 16, derde lid

Het begrip vervoerder ziet ingevolge artikel 1.1 WWG op verschillende rechtsvormen. Om het beleid niet tot één rechtsvorm, bijvoorbeeld een vennootschap onder firma, te beperken wordt gebruik gemaakt van het begrip 'deelnemers'. Ook buitenlandse rechtsvormen vallen hieronder.

Artikel 16, vierde lid

De NIWO kan om toezending van de door de NIWO opgestelde verklaring gezamenlijk vervoer verzoeken. De onderneming verklaart in ieder geval op welke wijze de vervoersactiviteiten zijn geregeld en waar de financiële risico's zijn gelegd. Indien de onderneming een vennootschap onder firma is, dient naast de eventuele verklaring gezamenlijk vervoer een afschrift van de vennootschapsakte of vennootschapsovereenkomst en een uittreksel uit het handelsregister van de Kamer van Koophandel te worden overgelegd aan de NIWO.

Artikel 17 Wijzigingen in het vennootschapsbestand

De vennootschap onder firma dient wijzigingen in de vennootschap onverwijld door te geven aan de NIWO. Indien er sprake is van uittreden van een vennoot, kan er sprake zijn van voortzetting van de vennootschap, indien er in de vennootschapsakte een voortzettingsbeding is opgenomen en aangevoerd wordt dat er aan de eis van financiële draagkracht wordt voldaan. Indien er geen voortzettingsbeding in de vennootschapsakte is overeengekomen wordt verondersteld dat de vennootschap is ontbonden en wordt de communautaire vergunning van rechtswege ingetrokken. Bij toetreding van nieuwe vennoten tot de vennootschap moet er een nieuwe VOG worden overgelegd.

Artikel 18

De NIWO hanteert, in afwijking van artikel 6:16 AWB, het uitgangspunt dat het maken van bezwaar schorsende werking heeft. In de praktijk blijkt dat in veel gevallen het bezwaarschrift alsnog gegrond wordt verklaard, bijvoorbeeld omdat de tijdens de eerste aanlegprocedure ontbrekende (bewijs)stukken alsnog worden overgelegd. Daarom zal de NIWO in beginsel, indien het bezwaar ontvankelijk is, gedurende de bezwaarschriftprocedure (inclusief de termijn waarbinnen een bezwaar kan worden ingediend) haar besluit tot intrekking niet ten uitvoer leggen. Dit houdt in dat een ondernemer gedurende de bezwaarschriftprocedure beroepsgoederenvervoer mag blijven verrichten totdat is beslist op het bezwaarschrift. In het Nederlandse bestuursrecht is het, als het om een bevoegdheid met beleidsvrijheid gaat, algemeen aanvaard dat het bestuursorgaan zonder specifieke wettelijke grondslag zelf bepaalt dat hangende een bezwaarschriftprocedure zijn besluit niet ten uitvoer zal leggen.

In één uitzonderingsgeval handelt de NIWO wel conform artikel 6:16 AWB en heeft het maken van bezwaar geen schorsende werking. Hierbij is sprake van toepassing van de Wet Bibob, in het bijzonder artikel 3 van de Wet Bibob. De NIWO wil voorkomen dat zij ongewild criminele activiteiten faciliteert en bewerkstelligen dat aan deze illegale praktijken zo spoedig mogelijk een halt wordt toegevoerd. Indien sprake is van een ernstige mate van gevaar dat de vergunning mede zal worden gebruikt om uit gepleegde strafbare feiten verkregen of te verkrijgen, op geld waardeerbare voordelen te benutten of strafbare feiten te plegen, zal het maken van bezwaar geen schorsende werking hebben. In dit soort gevallen zijn de strafbare feiten dermate ernstig dat het besluit tot intrekking directe werking moet hebben en er geen vervoersactiviteiten meer mogen worden verricht. De mate van gevaar zal veelal blijken uit een door het Bureau Bibob uitgebracht advies, al dan niet naar aanleiding van een tip van de officier van justitie, maar kan ook blijken uit eigen onderzoek. Hierbij kan worden gedacht aan berichtgeving in de media waarin wordt gesproken over een veroordeling van of een opsporings- of vervolgingsactie tegen een ondernemer. De wijze waarop de NIWO de vergunningen voor het beroepsgoederenvervoer toetst is neergelegd in de beleidsregel 'NIWO toetsing vergunningen beroepsgoederenvervoer aan de Wet Bibob' (*Stcrt.* 2011, nr. 10350). Indien het bezwaarschrift de werking van het besluit tot intrekking niet schorst, dan zal dit in de beschikking tot intrekking worden opgenomen. Hiermee wordt voldaan aan het kenbaarheidsvereiste. Ten slotte wordt opgemerkt dat de NIWO het uitgangspunt hanteert dat artikel 6:16 AWB onverminderd van toepassing is in geval van het instellen van beroep bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven. Het instellen van beroep heeft dus geen schorsende werking. Wie in dat geval schorsing wenst, zal gebruik moeten maken van de in artikel 8:81 e.v. AWB opgenomen procedure voor het verkrijgen van een voorlopige voorziening bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven.

Artikel 19 Nieuwe aanvragen in verband met bijzondere gevallen

Artikel 19, lid 1

Een aanvraag voor verlenging van de communautaire vergunning, die na de expiratiedatum wordt ingediend, wordt beschouwd als een aanvraag voor verlening van de communautaire vergunning. Immers, omdat de vergunning verlopen is, bestaat deze niet langer. Een niet bestaande vergunning kan niet worden verlengd.

Artikel 19, lid 2

Indien er sprake is van een wijziging van de rechtsvorm moet eveneens een aanvraag voor verlening van de communautaire vergunning worden ingediend. Een wijziging van de rechtsvorm ziet bijvoorbeeld op een eenmanszaak die wordt omgezet naar een vennootschap onder firma of omgekeerd, maar ook een B.V. die de vervoersactiviteiten overhevelt naar een andere B.V. De NIWO sluit hier aan bij de handelswijze van de Kamer van Koophandel en de Belastingdienst. Een nieuwe registratie bij de Kamer van Koophandel veronderstelt dat er een nieuwe onderneming is opgericht. De Kamer van Koophandel spreekt in dat verband van ontbinden of opheffen van de oude onderneming en overheveling van ondernemingsactiviteiten naar de nieuwe rechtsvorm. Ook de Belastingdienst beschouwt deze wijziging als het gevolg van een staking van de ondernemingsactiviteiten. Zodra er dus sprake is van een nieuw KvK-nummer (en dus ook een nieuw BTW-nummer) moet een aanvraag voor verlening van de communautaire vergunning bij de NIWO worden ingediend, die – in overeenstemming met de bestaande uitvoeringspraktijk – volledig wordt getoetst aan de eisen van vergunningverlening. Een wijziging van de rechtsvorm wordt dan ook gelijkgesteld met een verzoek om de communautaire vergunning. Dientengevolge zal hetzelfde tarief worden gehanteerd als bij de aanvraag voor verlening van de communautaire vergunning.